

Лара Вукојчић, 4/3

ОШ „ Јован Миодраговић“, Београд

РИБА РИБИ ГРИЗЕ РЕП, Јасминка Петровић

У књизи се говори, кроз пет прича, о авантурама, проблемима, догодовштинама и другарству неколико девојчица и дечака четвртог разреда.

ВРЕМЕ И МЕСТО ДЕШАВАЊА: У току школске године, у школи и школском дворишту, код куће, на излету, тајном скровишту.

ЛИКОВИ: 1.ПРИЧА: девојчица Карина, мама и тата, дечак Пеца, другари; 2.ПРИЧА: дечак Дарко, Даркова мама, учитељица Софија, Пеца, Љуба, Сања, другари; 3.ПРИЧА: дечак Љуа, бака, учитељица Софија, Пеца и Дарко, другари; 4.ПРИЧА: Сања, Милица, Јелена, офтамолог, наставница Софија, Пеца, другари; 5.ПРИЧА: Илија, наставник Ненад, Пеца, Сања, другари.

Два локвања око пања

(опис ликова)

Катарина је у почетку забринута, тужна, замишљена, нервозна, неспретна, разбацује све око себе док тражи шта јој је потребно, разочарана својим изгледом после шишања, виде јој се клемпаве учи, стрепи да ће јој се сви смејати и да ће је задиркивати, постаје затворена у свом свету, не чује ништа око себе, размишља о свом проблему као нерешивом, тати помаже око прања аутомобила, али је у мислима потпуно одсутна. Позив другара да дође на утакмицу, као најбољи играч, ствара у њој преокрет, постаје самопоуздана, храбра, брза, спретна, пожртвована, успешна и задовољна.

Мама је радознала, причљива, дели своје бриге са блиским, све им прича, отворена је, према Катарини је брижна и пуна разумевања, некада не може да схвати да је њена ћерка различита од ње и не воли да прича као она, ипак као свака мајка пушта је да сама покуша да разреши проблем, а она је ту за све што треба.

Тата је строг, све ради по неким правилима које поштује, вредан је, битно му је да се докаже на послу, одговоран, уредан, доследан, има своје навике од којих не одустаје, воли да му ћерка помаже, учи је да буде вредна, као и он, да поштује правила и некад је казни ако их преступи, али је то са мером и за Катаринино добро, Катарина личи на њега, имају исте учи и брзи су, бодри Катарину и поносан је на њу кад показује одговорно понашање и пожртвованост за свој тим.

Мама и тата бодре Катарину и васпитавају је да буде добар друг, одговорна, вредна, део тима.

Другари су сложни, задивљени Катрининим способностима, одлучни да не почну утакмицу без ње, прави пријатељи; небитан им је спољни изглед, већ каква је ко друг.

Пеца је заљубљен у Катарину, одлучан, храбар, налази решење, пожртвован је - од сестре узима телефон да позове Катарину, спасава утакмицу тим позивом, позитиван је и прави вођа.

Ти га ја, ти га ти, ти га нећеш погодити

Главни лик је Дарко, буцкасти дечак, који је добар, мисли на све другаре, али је несрећан и трапав због свог изгледа, воли да чита и зато има богат речник и маштовит је; свестан је да га другари задиркују и због чега, попустљив је и помирљив, добронамеран, иако је био предмет подсмевања, остао је смирен и тиме победио, скренуо је пажњу на себе својим занимљивим и маштовитим причама, све је задивио својом речитошћу, Дарко је и великодушан, са радошћу даје све што је понео за храну, није шкрт, напротив.

Даркова мама се не појављује у причи, али је ту својом бригом и добротом, и према сину и према свој деци, великодушна је, али у свему претерује из жеље да удовољи и да неко не остане гладан.

Љуба се шали на туђ рачун, истиче туђе мане, некултуран, мисли да је духовит, потребна му је потврда од других да то што прича вреди, тражи пажњу, ипак није лош дечак, саслуша Даркове приче и оне су му занимљиве.

Другари су у почетку нерасположени за Дарково друштво, спремни да му се насмеју, нису злобни, већ кад их Дарко заинтересује за приче, са

одушевљењем га слушају и подржавају, чак траже да им још прича, на крају са радошћу прихватају Дарка и све што им он даје.

Учитељица Софија је строга, правична, помаже, понаша се по правилима, не залази много у дечје проблеме, ипак их све држи на окупу

Беле коке испод стрехе вире

Главни лик је Љуба, дечак који је љубоморан на млађег брата, жељан је пажње и свог главног места у кући које мисли да је изгубио, стално је љут, незадовољан, мрзовољан, осећа се одбачено, мисли да га само бака воли као пре, тужан је веома јер мисли да је сва пажња, мамина, усмерена на малог брата и да се само њему удовољава, има своје тајно скровиште у које бежи да би био сам, уплашен је кад чује чудне звуке у свом скровишту, предузимљив, храбар, сналажљив, али и мало трапав, осећајан и сажалив, слуша оне које поштује, као што је његов другар Пеца, брз је, активан, свестан своје „мане“ великих зуба, због чега има комплекс, подсмева се другима, али на крају се истиче као добар друг и шали се на свој рачун. Ипак је позитиван лик.

Пеца и Дарко су добри другари спремни да увек помогну, пожртвовани. Пеца својим добрим идејама и особинама вође, а Дарко својом добротом, саосећајношћу, племенитошћу.

Два лончића четири поклопчића

Главни лик ове приче је девојчица Сања. Она је горда, радознала, воли дружење и указивање части, склона оговарању, дрска, свој недостатак исмева код других, себична, љубоморна на Милицу, понекад уцењује је да би нешто добила, свађалица, а у ствари несигурна, несрећна јер лоше види и због тога је и неуспешна у школи, тремарош, неодлучна, нервозна, постиђена што се упишила, плаши се подсмевања других, лакше јој кад схвати да Милица није открила њену бруку, стиди се да носи наочаре, прихвата чињеницу да је то за њено добро и схвата да јој је Милица, којој се подсмевала, у ствари најбољи пријатељ.

Милица је тиха, фина, мирна, смирена, свесна да мора да носи наочаре јер јој то помаже, добронамерна, поверљива, пажљива, до краја добар друг.

Пеца се појављује и у овој причи. Он је вођа овог разреда и онај који

успешно решава проблеме, дипломата и омиљени друг у одељењу. Забринут је за Сању што му се није јављала. Успео је да је приволи да дође на рођендан.

Риба риби гризе реп

Ова прича има два главна лика, дечака Илију и наставника Ненада. Наставник Ненад је замена за учитељицу Софију, нов је у одељењу, спретан је и брзих реакција, све запажа, предузимљив, строг, одмерен, захтеван, добар, креативан, добронамеран, пажљив, свој, стручан, уме да мотивише децу.

Илија је добар, упоран, истрајан, стрпљив, пажљив, послушан, вредан, битно му је да исправи свој недостатак, одговорно ради домаће задатке, на крају је успешан.

Одељење је сложено, весело, изненађено променом наставника, мало пружају отпор новим стварима и дешавањима, ипак раде домаће задатке, воле кад их мотивишу и кад једни друге инспиришу на рад, сјајно сарађују у групи, добар су тим.

Књига Риба риби гризе реп се састоји из пет прича и из сваке може да се извуче нека поука. У првој причи порука је да не треба да се оптерећујемо физичким изгледом, већ да се трудимо да будемо што бољи људи, добри другари, да развијамо своје вештине и врлине и будемо најбољи у ономе што радимо, зато што то други примећују. У другој причи порука је да треба читати што више јер тако постајемо маштовити, богатимо речник, лепше се изражавамо, чак можемо да постанемо и приповедачи својих прича. Читањем се стиче и смирење, а још и ако смо дарежљиви, право смо богатство за своје пријатеље. Порука треће је да љубомора није добра, јер је лепо имати неког млађег уз себе, да га учимо и са њим делимо тајне, радости, па и туге. Да своју љубав и пажњу можемо да усмеримо и на кућне љубимце и другаре. А родитељи треба да се посвете млађем, коме је потребна пажња и брига, као што су и нама кад смо били мали. Треба бити и добар друг који помаже сваком око себе. Порука четврте је да не треба осуђивати друге због изгледа, нити се стидети неког свог недостатка, који се може превазићи. Прави пријатељ је поверљив, увек благ и има топлу реч за нас, тешитељ. У последњој је порука да треба да будемо истрајни и упорни да би смо

исправили неки свој недостатак. Све се може кад се хоће. Мотивација је један од најбољих покретача за успех. Понекад су то потпуно нови људи у нашем животу и треба им дати подршку. Новим стварима не треба одмах пружати отпор, већ шансу.

Писац Јасминка Петровић нам овом књигом поручује да је другарство веома битно, најважније. Да је добар друг, прави пријатељ, увек ту кад треба, да пребродимо све проблеме. У добром друштву се превазилазе све тешкоће. Заједништво, слога и тимски рад све побеђују и воде до успеха и цело одељење и сваког понаособ. У окружењу добрих пријатеља све је лако и лепо, али такве људе је тешко наћи. Другарство се гради, чува и поштује.

Док сам читала књигу, није ми било досадно, напротив, стално сам имала жељу да читам даље и имала осећај да сам ја у свакој причи. Одељење из књиге има много сличности са мојим одељењем. Много пута сам се препознала у причама. Као и Катарину и мене је мучио неки проблем, који сам само ја примећивала, а осталима није било битно. Као и Дарку и мени мама спреми пун ранац за излет да почастим другаре. Само што се не преврнем, као и главни јунак ова приче. Имамо и оне који су духовити на туђ рачун, можда и њих мучи неки проблем као и Љубу. Сад потпуно другачије све посматрам и много ми је јасније. Имамо и нову ученицу која је тиха и мирна као и Милица у причи. Оно што бих побољшала у нашем одељењу је тимски рад и другарство.

Књига Риба риби гризе реп је оставила добар утисак на мене. Допало ми се што се свака прича завршила срећним крајем, што је у свакој превазиђен или решен проблем. Веома ми се допало што су другари обраћали пажњу на унутарњи изглед, а не на спољашњи, иако су се понекад подсмевали. Много им је било важније да је неко добар друг или има неку лепу особину: спретан је, брз, начитан, маштовит, храбар, предузимљив, увек спреман да помогне, дарежљив, смирен, поверљив, одговоран, паметан, упоран, способан, духовит, обазрив, културан, стрпљив. А најважнија ствар је била да су сложено одељење, одличан тим који нико не може да победи.

Пријатељство је најбитнија ствар. Човек не може да опстане без пријатеља, да подели добру вест, да ужива, да проживи и најбоље и најлошије дане у животу. Треба да имамо некога коме можемо да поверимо тајне, да кажемо своје бриге, муке, проблеме. Пријатељство се негује, чува и развија.

Прави пријатељи се воле и поштују. Не треба се обазирати на изглед пријатеља, већ на његову добру душу и широко срце.

Оно што је веома интересантно је назив књиге и њених прича. Сваки наслов је једна загонетка. Писац је нашао праву загонетку за сваку од прича. Решење сваке загонетке је у ствари и тема те приче. Али писац је такође позвао оне који читају, да обрате пажњу и на народне умотворине: пословице, загонетке, брзалице, питалице, јер се у њима налазе народне мудрости које ће нам помоћи у животу да пребродимо проблеме и олакшамо себи. Најбоље се учи на својим грешкама, а најмудрије на туђим.

Препоручила бих је другарима да би видели праве вредности, шта је слога, другарство и да би разрешили, можда, неке своје проблеме које су имали Катрина, Дарко, Љуба, Сања или Илија. Да науче да је дружење у школи и ван ње нешто најлепше што може да се понесе из детињства. Да за право пријатељство нема даљине, да нас спаја љубав, дружење, слога и блискост. Чак и у време ове наше раздвојености и онлајн наставе и дружења.

Лара Вукојчић, 4/3

ОШ „Јован Миодраговић“ Београд

учитељица: Снежана Вучићевић

телефон: 064 472 0549

Мејл: snezana.vucicevic.os@gmail.com